

Conclusies

- nietigverklaring van besluit D(2014) 15503 van de secretaris-generaal van het Europees Parlement van 17 april 2014 en debetnota nr. 2014-575 van 5 mei 2014, die is vastgesteld op basis van dat besluit;
- verwijzing van verweerder in de door verzoekster in verband met de procedure gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

Juistheid van de betaling en geldigheid en wettigheid van de terugvordering van de betaalde som

Verzoekster voert aan dat de secretaris-generaal van het Europees Parlement zich in besluit D(2014) 15503 op volkomen ongefundeerde en onrechtmatige wijze op het standpunt heeft gesteld dat de som van 37 728 EUR onverschuldigd aan verzoekster is betaald en dat hij op een wijze die volgens artikel 68 van de uitvoeringsbepalingen van het Statuut van de leden van het Europees Parlement en artikel 80 van de uitvoeringsvoorschriften van het Financieel Reglement ongefundeerd en onrechtmatig is, de rekenplichtige van het Europees Parlement heeft gelast de som van 37 728 EUR van verzoekster terug te vorderen en verzoekster in overeenstemming met de procedurevoorschriften bij debetnota nr. 2014-575 daarvan in kennis te stellen.

Volgens verzoekster heeft de secretaris-generaal van het Europees Parlement bij de vaststelling van het besluit slechts twee zaken in aanmerking genomen: het rapport van OLAF en het feit dat verzoekster niet had bewezen dat de ontvangen som voor het doel was gebruikt waarvoor zij bestemd was. Verzoekster stelt echter dat geen informatie is verzameld die bevestigt dat zij in strijd met artikel 14 van de Regeling kosten en vergoedingen van de leden van het Europees Parlement de ontvangen som voor andere doeleinden heeft gebruikt dan het doeleinde waarvoor zij bestemd was.

Verjaringstermijn en toepassing van het beginsel van een redelijke termijn, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel

Verzoekster stelt dat bij de vaststelling van besluit D(2014) 15503 van de secretaris-generaal van het Europees Parlement en debetnota nr. 2014-575 de in artikel 81 van het Financieel Reglement en artikel 93 van de uitvoeringsvoorschriften van het Financieel Reglement bedoelde verjaringstermijn niet in acht is genomen en dat niet is voldaan aan de vereisten van het beginsel van een redelijke termijn, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Volgens verzoekster hebben de betrokken EU-instellingen op ongefundeerde wijze, onterecht en onredelijk lang getalmd met de uitoefening van hun bevoegdheden en de vaststelling van de betrokken besluiten. Op deze manier zijn verzoeksters rechten geschonden, waaronder het recht op verdediging en de correcte tenuitvoerlegging van dat recht, aangezien verzoekster ten gevolge van de lange periode tussen de onderzochte gebeurtenissen en de vaststelling van de betrokken besluiten feitelijk de mogelijkheid is ontnomen om zich naar behoren te verdedigen tegen de beschuldigingen, bewijzen aan te voeren en alle andere maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat de onderhavige zaak billijk wordt beslecht.

Beroep ingesteld op 3 november 2015 — Transtec/Commissie**(Zaak T-616/15)**

(2016/C 027/85)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Transtec (Brussel, België) (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de verrekeningsbesluiten van de Europese Commissie nietig verklaren die zijn vervat in haar brieven van 25 augustus, 27 augustus, 7 september, 16 september en 23 september 2015 en tot invordering van 624 388,73 EUR strekken;
- verweerster veroordelen tot betaling van 624 388,73 EUR, vermeerderd met verdragingsrente tegen de door de Europese Centrale Bank vastgestelde rentevoet, vermeerderd met twee punten;
- verweerster veroordelen tot vergoeding van de op één symbolische euro begrote immateriële schade;
- verweerster verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Schending van het rechtszekerheidsbeginsel, doordat de bestreden besluiten geen geldige rechtsgrondslag hebben.
2. Schending van het beginsel van het verbod van ongerechtvaardigde verrijking, doordat de Commissie is verrijkt met 607 096,08 EUR, vermeerderd met rente, uit verzoeksters vermogen, zonder dat voor die verrijking een rechtsgrondslag bestaat.
3. Schending van de artikelen 42, 44, 45 en 47 van het financieel reglement van de Raad van 27 maart 2003 van toepassing op het 9^e Europees Ontwikkelingsfonds, doordat de Commissie de haar bij die bepalingen toegekende beoordelingsbevoegdheid niet heeft uitgeoefend, en schending van het evenredigheidsbeginsel.
4. Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, doordat de Commissie artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie heeft geschonden.
5. Kennelijke beoordelingsfouten van de Commissie.

Beroep ingesteld op 6 november 2015 — Badica en Kardiam/Raad

(Zaak T-619/15)

(2016/C 027/86)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) (Bangui, Centraal-Afrikaanse Republiek), Kardiam (Antwerpen, België) (vertegenwoordigers: D. Luff en L. Defalque, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- artikel 1 van uitvoeringsverordening (EU) 2015/1485 van de Raad van 2 september 2015 en punt B 1 van de bijlage bij die verordening nietig verklaren voor zover de verzoekende partijen zijn toegevoegd aan bijlage I bij verordening (EU) nr. 224/2014 van de Raad van 10 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van de Centraal-Afrikaanse Republiek;